

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.64/2025/18.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. november 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

ÍTÉLETET

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2025. január 22. napján kihirdetett 41.B.274/2024/21. számú ítéletét Terhelt4 IV. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

Terhelt4 IV. r. vádlottat – a szabadságvesztés büntetés egyidejű mellőzésével – 2 (két) évre próbára bocsátja.

Egyebekben e terheltet érintően az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vádlott Budapest XV. kerületi lakcíme fiktív, telefonszáma helyesen: telefonszám3

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2025. január 22. napján tartott előkészítő ülésen kihirdetett 41.B.274/2024/21. számú ítéletével Terhelt2 II. r. vádlottat és Terhelt4 IV. r. vádlottat a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő segítségnyújtás elmulasztása vétsége miatt 10 hónap – 2 évi próbaidőre felfüggesztett – fogházbüntetésre ítélte. A törvényszék a feltételes szabadság legkorábbi időpontját a szabadságvesztés büntetés kétharmad részében állapította meg, és rendelkezett az eljárás során a II. és IV. r. vádlottak tekintetében felmerült bűnügyi költségről is.

[2] Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene Terhelt4 IV. r. vádlott és védője a büntetés enyhítése céljából jelentett be joghatályos fellebbezést. Az elsőfokú ítélet Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében a kihirdetés napján jogerőre emelkedett.

[3] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában számba vette és részletesen bemutatta az elsőfokú bíróság által is értékelt enyhítő körülményeket, azokat kiegészítette azzal, hogy további enyhítő körülményként kell értékelni a IV. r. vádlott büntetlen előéletét és azt a tény, hogy ellene újabb büntetőeljárás nem indult. Kifejtette, hogy szemben a törvényszék álláspontjával, az időmúlás nyomatéka jelentős, mivel az meghaladja a vádlott terhére rótt vétség büntetési tételkeretének felső határát. A védő álláspontja szerint enyhítő körülményként kell értékelni a sértett felróható közrehatását, mivel az esemény kiváltó oka az volt, hogy a sértett lépett fel támadólag akkor, amikor részegen belekötött a IV. r. vádlott társaságába. Kifejtette továbbá, hogy a vádlott tapasztalatlansága, pszichés állapota, saját testi épségének reális veszélyeztetettsége olyan nyomós körülményeket teremtettek, amelyek a töle elvárhatóság fokát jelentősen csökkentik. Összességében a védő úgy ítélte meg, hogy bár az elsőfokú bíróság igyekezett méltányos döntést hozni, az az ügy, és különösen a vádlott speciális tulajdonságainak figyelembevétele mellett eltúlzott mértékű. Minderre figyelemmel a védő arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a IV. r. vádlottal szemben próbára bocsátást vagy pénzbüntetést szabjon ki, ha ezzel nem ért egyet az ítéltábla, a szabadságvesztés és a próbaidő tartamát csökkentse, és a vádlottat részesítse előzetes mentesítésben.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2025. február 26. napján kelt BF.115/2025/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott a bűnösségét beismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, és a beismerő nyilatkozatát a törvényszék a Be. 504. § (1)-(3) bekezdéseiben írtak szerint törvényesen fogadta el. A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket helyesen vette számba. Azok tényleges súlyuk szerinti értékelésével a vád tárgyává tett bűncselekmény tárgyi súlyához képest a kiszabott méltányos büntetés a vádlott beismerése mellett is szükséges a büntetési célok elérésére, annak enyhítésére nincs törvényes indok. Különös tekintettel arra, hogy a beismerés esetére az ügyészség által megajánlott mértéket sem éri el, sem a szabadságvesztésben sem a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejében, amelyek tudatában a IV. r. vádlott a vád szerinti beismerő vallomását az előkészítő ülésen megtette. Mindezek alapján az ügyészség arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét hagyja helyben.

[5] A védelmi fellebbezések eredményre vezettek.

[6] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadott részében bírálta felül. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont], továbbá hogy az elsőfokú bíróság Terhelt4 IV. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát előkészítő ülésen végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás

és minősítés miatt a Be. 580. § (2) bekezdése alapján kizárt, a másodfokú felülbírálat alapvetően a büntetéskiszabásról szóló rendelkezésekre vonatkozott. A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére és a bűncselekmény minősítésére is. Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[7] Ezen vizsgálat eredményeképpen az ítéltábla megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabályt nem sértett. Az előkészítő ülésen a vádlottak figyelmeztetése hiánytalanul megtörtént, a IV. r. vádlott beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésében írt törvényi feltételekkel került sor, és az e törvényhely (3) bekezdésével is összhangban állt.

Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés *a*)-*c*) és *e*) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza.

[8] A BH2022. 34. számon közzétett eseti döntésben írtakra, továbbá a Be. 561. § (3) bekezdés *b*) és *c*) pontjaira figyelemmel – tekintve, hogy a személyi körülményekre vonatkozóan megállapított tények és a bíróság által megállapított tényállás az ügydöntő határozat két különböző tartalmi egysége, és a megalapozottsági követelménynek kizárólag a Be. 561. § (3) bekezdés *c*) pontja tekintetében kell fennállnia – a korlátozott fellebbezés és a korlátozott felülbírálat a személyi körülmények kiegészítését, helyesbítését nem akadályozza. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlott személyi körülményei tekintetében megállapított tényeket a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján pontosítja a következők szerint: Terhelt4 IV. r. vádlott ácsként dolgozik, havi nettó jövedelme 600 000 Ft, rendszeres orvosi ellátást igénylő betegsége nincs.

[9] Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta [Be. 591. § (2) bekezdés *a*) pont]. Az elsőfokú bíróság e tényállásból okszerűen következtetett Terhelt4 IV. r. vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is kifogástalan.

[10] A büntetéskiszabási körülményeket a törvényszék túlnyomórészt helyesen ismerte fel, azok csupán kisebb korrekciókra szorulnak.

[11] A védelem alappal kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság „kisebb tartamú”-nak tekintette az elkövetéstől eltelt 2,5 évet. Helyesen fejtette ki a védő, hogy a kisebb tárgyi súlyú, két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő vétség elkövetője esetén, különösen akkor, amikor ő már a nyomozás során beismerő vallomást tett, ez az időtartam nagyobb súllyal értékelendő enyhítő körülményként.

[12] Azzal a védői állásponttal nem tudott azonosulni az ítéltábla, amely szerint a sértett felróható közrehatását további enyhítő körülményként kellene értékelni. A vádlottat a segítségnyújtási kötelezettség attól teljesen függetlenül terhelte, hogy a sértett önhibájából, baleset folytán vagy egy harmadik személy által elkövetett bűncselekmény következtében került olyan helyzetbe, amelyben a testi épsége és élete is közvetlen veszélyben volt. Ezen kívül a sértett a rá mért egyetlen ütés következtében eszméletét veszítette, így nyilvánvalóan nem volt várható tőle, hogy a korábbi fenyegetéseit beváltja, vagyis a vádlottnak a cselekménysor ezen pontján nem volt mitől tartania. Végül azért sem enyhít a sértett magatartása a vádlott büntetőjogi felelősségén, mert nem azt várta el tőle a jog, hogy személyesen megkezdje a sértett ellátását, segítségnyújtási kötelezettségének már azzal eleget tett volna, ha értesíti a mentőket és/vagy a rendőrséget az eseményekről.

[13] Ezzel együtt is osztotta a másodfokú bíróság azt a védelmi álláspontot, amely szerint a kiszabott büntetés eltúlzott. Az enyhítő körülmények száma és nyomatéka jelentősen meghaladja az egyetlen súlyosító körülményét, az ügyiratok tartalma és a vádlottnak a nyilvános ülésen tanúsított magatartása alapján nyilvánvaló, hogy szembesült döntése következményeivel, újabb bűncselekmény elkövetése Terhelt4 IV. r. vádlott részéről nem várható. Ezért a speciális prevenciók célok elérése nem igényli büntetés kiszabását, a generális prevenció szempontjai pedig a bűnösségét beismerő, fiatal felnőtt vádlott esetében háttérbe kell szoruljanak az egyéni megelőzés javára.

[14] Ezért a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a IV. r. vádlott esetében a próbára bocsátás alkalmazása áll összhangban a vádlott és az általa elkövetett bűncselekmény társadalomra veszélyességével [Btk. 65. § (1) bekezdés]. A próbaidő tartamát a Btk. 65. § (3) bekezdése alapján a törvényi maximumban állapította meg arra figyelemmel, hogy a sértett közvetlen életveszélyes állapotban volt az őt ért bántalmazás következtében.

[15] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében – a vádlott személyes adatainak pontosítása mellett – helybenhagyta.

[16] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,
k.,

dr. Ignácz György s. k.,

dr. Raczky Katalin s.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2025. január 22. napján kihirdetett 41.B.274/2024/21. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.64/2025/18. számú ítéletében írt változtatással Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában 2025. november 7. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. november 7.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Takácsné Veres Tünde

bíróági ügyintéző